

Szabó T. Anna

Olyan ürge, az már kóros – így dalol az ürgekórus

**Rágni jó és ásni jó!
Nem kell nekünk rádió,
a híreket úgyis tudjuk:
mindenütt csak lyuk, lyuk, lyuk, lyuk...**

Az ürge: nyúl, füle nélkül,
Hörcsög, puff-pofája nélkül,
mókus, lompos farka nélkül,
szurikáta, foltja nélkül.

Nélkül, nélkül.. Hát mi dolog,
hogyan csak nincsekre gondolkodok?
Még egy nincs van – az ürgelyuk...
(Kivéve, ha bekaparjuk.)

Folytonossági hiányra,
amikor a földet hányja,
az ürge csak fütyül!
Aztán hátsójára ül,

körbékémlél a nagy pusztán -
jó nagy semmi... Na, hát aztán!
Jó a semmi: semmi baj!
Egyszer élünk, sejahaj!

Rágni jó és ásni jó!
Nem kell nekünk rádió,
a híreket úgyis tudjuk:
mindenütt csak lyuk, lyuk, lyuk, lyuk...

Egy füttyentés – volt-nincs ürge,
fejest ugrik a nagy fűbe,
aztán megint előző,
és kezdheti előző'...

A társaság? Hát, az állat,
állatokkal szép az élet,
pusztán a szem messze ellát,
mégse épít egy se villát.

Egyszerű az ürgeigény:
ha eljön a nyári idény,
szaporodnak, esznek, ásnek,
nem engednék át ezt másnak.

Mit csinál az ürge télen?
Mélyen alszik, roppant mélyen:
a föld alatt két méterrel -
csoda, hogy tavasszal felkel.

Rágni jó és ásni jó!
Nem kell nekünk rádió,
a híreket úgyis tudjuk:
mindenütt csak lyuk, lyuk, lyuk, lyuk...